

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 14C/80/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914204629
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Koščová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2014:7914204629.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Monikou Koščovou v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752 zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. proti odporcovi Q. R., nar. XX.XX.XXXX bytom A. XXXX/XX, D., P.O.S. K-9, I. zast. JUDr. Ladislav Mikluš, advokát v konaní o zaplatenie 2.742,32 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd návrh zamietá.

Odporcovi sa nepriznáva náhrada trov konania.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu sa nepriznáva náhrada trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 31.03.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 2.742,32 Eur s príslušenstvom a na náhradu trov konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ uzatvoril dňa 17.08.2010 s odporcom Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500000532, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 1.500 Eur. Poskytnutý úver mal odporca splácať s úrokom v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 Eur, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve.

Na základe žiadosti odporcu sa navrhovateľ s odporcom dohodli na odklade splatnosti splátok č. 31,32,33 a tieto sa odporca zaviazal splatiť ako splátky č. 67,68,69.

Navrhovateľ poskytol odporcovi revolving dňa 30.08.2012 vo výške 1.928,88 Eur, ktorý sa odporca zaviazal splatiť v 24 mesačných splátkach vo výške 80,37 Eur v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára.

Odporca sa dostal do omeškania s úhradou úveru už pri splátke č. 11, do okamžitej splatnosti úveru zaplatil 2.562,10 Eur. Vzhľadom na to, že odporca bol v omeškaní s úhradou splátky o viac ako tri mesiace, navrhovateľ si uplatnil právo na okamžitú splatnosť úveru. Odporca mal uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 2.742,32 Eur dňa 27.10.2013.

Navrhovateľovi vznikol nárok na zmluvnú pokutu vo výške 0,065% denne špecifikovanú v návrhu a úrok z omeškania 1,775% ročne špecifikovaný v návrhu.

Odporkyňa sa k predmetu konania vyjadrila, uviedla, že s predmetným návrhom nesúhlasí. Poukázala na zmluvné podmienky v rozpore s dobrými mravmi, ktoré majú tendenciu správať sa ako úžera.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav veci:

Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500000532 zo dňa 17.08.2010 požiadal odporca o poskytnutie revolvingového úveru vo výške 1500 Eur, za podmienok: počet splátok 42, splatnosť splátok k 24. dňu v mesiaci, mesačná splátka 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.375,54 Eur, predpokladaná RPMN za úver 70,01%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, priemerná RPMN za úver 47,39%, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.928,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%.

Odporcovi bol schválený revolvingový úver, čo bolo odporcovi oznámené podaním zo dňa 17.08.2010 - oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere, za nasledovných podmienok: suma úveru 1.500 Eur, počet splátok 42, splatnosť splátok k 24. dňu v mesiaci, mesačná splátka 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.375,54 Eur, RPMN za úver 68,59%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, priemerná RPMN za úver 47,39%, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.928,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%.

Listom zo dňa 10.03.2013 navrhovateľ oznámil odporcovi zosplatenie úveru, nakoľko bol v omeškaní s úhradou splátok č. 28,29,30, suma omeškaných splátok je spolu 241,11 Eur. Podanie bolo odporcovi doručené dňa 16.03.2013, čo súd zistil z kópie poštovej doručky.

Súd sa oboznámil so zmluvnými dojednaniami, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, kartou klienta - odporcu.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 13.05.2014 oznámil vstup do konania vedľajší účastník: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, ktorý vstúpil do konania na podporu odporcu.

V písomnom podaní doručenom súdu 09.06.2014 vedľajší účastník uviedol, že navrhovateľ poskytol odporcovi úver 1.500 Eur so zmluvnou odmenou za poskytnutie úveru vo výške 3.375,54 Eur a revolving vo výške 790,84 Eur so zmluvnou odmenou za poskytnutie revolvingu vo výške 1.928,88 Eur. Poukázal na výšku ročnej percentuálnej miery nákladov uvedenú v zmluve za poskytnutý úver vo výške 1.500 Eur, kde navrhovateľ uvádza výšku RPMN 68,59 %. Uvedená výška je zavádzajúca a nepresná, nakoľko reálna výška RPMN za úver vo výške 1.500 Eur predstavuje výšku 72,61 %. Nesprávnym uvedením RPMN v zmluve došlo zo strany navrhovateľa k porušeniu zákona o spotrebiteľských úveroch a preto sa predmetný úver a revolvingový úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pri takomto systéme poskytovania úveru si navrhovateľ inkasuje pomerne značnú časť a to pri poskytnutej sume úveru 1.500 Eur až 3.375,54 Eur a pri revolvingu 790,84 Eur až 1.928,88 Eur. Z fakticky poskytnutého úveru vo výške 1.500 Eur žalobca inkasuje vzápätí už prvý deň 72,61 % a pri nasledovnom revolvingu 70,01 %. Uvedené sumy, ktorými korešponujú tieto percentuálne body predstavujú zmluvnú odmenu za poskytnutie úveru. Pokiaľ ide o zmluvnú odmenu potom odmena, resp. odplata za úver v rozsahu 72,61 %, resp. 70,01 % zjavne vybočuje z rámca akéhokoľvek úverovania, ktoré by bolo akceptovateľné z hľadiska dobrých mravov a nie je dôvod na iné ako úžerné označenie takéhoto konania zo strany navrhovateľa. Samotná výška ročnej úrokovej sadzby predmetných úverov 70,01 %, resp. 76,21 %, ktoré viac ako štvornásobne prevyšujú priemernú úrokovú sadzbu za spotrebné úvery poskytované bankami v čase uzatvorenia zmluvy, je považovaná v rozpore s ust. §53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch“ a z uvedeného dôvodu ich neprímeraná výška je väčšinou v spoločnosti neuznávaná a hodnotená ako odporujúca dobrým mravom a z uvedeného dôvodu v zmysle §39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom, je úverová zmluva v časti úrokov neplatná. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/26/2011,

v zmysle ktorého pokiaľ ide o neplatnosť úrokov, tieto sú neplatné v plnom rozsahu a v danom prípade nie je možné ich modifikovať. Zákonodarca v §53 ods. 6 OZ chcel poukázať na skutočnosť, že nie je možné, aby výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy, nakoľko aj tu platí §3 ods. 1 OZ podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúci z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Neprimerane vysoké úroky dojednané pri peňažnej pôžičke sú všeobecne považujúce za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Požiadavka na neprimerane zmluvné úroky môže za istých okolností v sebe obsahovať i skutkovú podstatu trestného činu úžery, kedy dohoda o neprimeraných úrokoch je neplatná pre rozpor so zákonom alebo v iných prípadoch pre rozpor s dobrými mravmi. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov dojednaná, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úveru alebo pôžičiek. Na základe vyššie uvedených skutočností má byť predmetný úver vo výške 1.500 Eur a revolvingový úver vo výške 790,84 Eur poskytnutý bezúročný a bez poplatkov. Z karty klienta vyplynulo, že odporca uhradil sumu 2.561,53 Eur. Z uvedeného vyplýva, že odporkyňa uhradila sumu vyššiu než bol poskytnutý úver a tento je nielenže zaplatený, ale už aj preplatený. Z uvedeného dôvodu žiadala, aby súd návrh zamietol.

Uznesením Okresného súdu Trebišov č. 14C/80/2014-44 zo dňa 16.06.2014 súd rozhodol tak, že návrh navrhovateľa na vyslovenie neprípustnosti vedľajšieho účastníctva zamietol; rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.08.2014.

Podaním doručeným súdu 07.07.2014 oznámil vstup do konania vedľajší účastník: OZ Právna pomoc spotrebiteľom na podporu odporcu zastúpené JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom.

Písomným podaním doručeným súdu 12.09.2014 odporkyňa oznámila, že udelila plnomocenstvo na zastupovanie advokátovi JUDr. Ladislavovi Miklušovi a preto vylučuje z konania občianske združenie „POS“.

V písomným podaní doručenom súdu 18.09.2014 právny zástupca odporcu uviedol, že navrhovateľ si od odporcu uplatňuje nárok na zaplatenie peňažnej sumy 2.742,32 Eur z titulu spotrebiteľského úveru, na základe zmluvy o revolvingovom úvere, na základe ktorého bola odporcovi vyplatená peňažná suma 1.271,82 Eur, ktorú sa odporca zaviazal splácať v 42-mesačných splátkach po 80,37 Eur, čo činí úroky s ročnou úrokovou sadzbou v zmysle zmluvy 70,01 % a RPMN 74,79 %. Navrhovateľ neskôr vyplatil odporcovi aj revolvingový úver v sume 678,76 Eur, ktorý sa zaviazal splácať v 24-mesačných splátkach po 80,37 Eur. Vyššie uvedené úroky 70,01 % ročne dohodnuté v úverovej zmluve sú neprimerane vysoké. V rozhodnom období 08/2010 bola podľa štatistiky NBS priemerná výška úrokov spotrebiteľských úverov poskytnutých bankami pre daný typ úveru (1 - 5 rokov) len 14,91 % ročne. Teda uvedené úroky v rozhodnom období poskytované navrhovateľom prevyšujú o viac ako 448 % úroky z úverov, ktoré poskytovali banky spotrebiteľom. Takéto neprimerane vysoké úroky považuje za dojednané v rozpore s dobrými mravmi s poukazom na uvedené a na ust. §39 OZ je zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom. Z uvedeného dôvodu má navrhovateľ právo na vrátenie len požičanej istiny bez úrokov a bez poplatkov. Ďalej poukázal na skutočnosť, že RPMN úveru uvedená v úverovej zmluve je vypočítaná v neprospech spotrebiteľa, nakoľko skutočná RPMN je až vo výške 74,79 %. Odporca bol zo strany navrhovateľa zavádzaný o cene nákladov za poskytnutie úveru, keďže ten mu uviedol nepravdivý údaj o RPMN. Uvádzanie nepravdivých, nepresných a neúplných údajov o nákupných podmienkach neumožňuje spotrebiteľom riadne a objektívne sa oboznámiť so všetkými náležitosťami prípadného zmluvného vzťahu, zvážiť výhody a nevýhody tak, aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť, či navrhovaná zmluva o spotrebiteľskom úvere zodpovedá jeho potrebám a jeho finančnej situácii a následne sa kvalifikovane rozhodnúť, čím je takéto konanie objektívne spôsobilé prívodiť spotrebiteľovi ujmu, ak sa spotrebiteľ rozhodol v dôsledku nesprávnej RPMN pre finančne náročnejší úver. Spotrebiteľ taktiež na základe neuvedených, resp. nesprávne uvedených informácií nemal zabezpečený dostatok informácií pre porovnanie ponúk od rôznych veriteľov na rovnaký druh spotrebiteľského úveru, čím nie je v plnej miere zachované jeho právo na informácie a na ochranu ekonomických záujmov vyjadrené ako účel

zákona v §2a zák. o ochrane spotrebiteľa. Zo zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že zákonodarca nevidí rozdiel medzitým, ak spotrebiteľská zmluva neobsahuje RPMN a tým, ak síce spotrebiteľská zmluva obsahuje RPMN, ale v neprospech spotrebiteľa. Obidva tieto nedostatky spotrebiteľských zmlúv sa prejavujú v rovnakých následkoch a to takých, že takáto spotrebiteľská zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle ust. §11 zák. č. 129/2010 Z.z.. Je to tak kvôli tomu, že nesprávne uvedené RPMN v spotrebiteľskej zmluve v neprospech spotrebiteľa má rovnaký dôsledok ako neuvedenie RPMN, teda spotrebiteľ nie je oboznámený pri uzatváraní zmluvy so všetkými nákladmi úveru, nie je schopný porovnať ponuky jednotlivých úverov a posúdiť rozsah svojho záväzku. Uvedené konanie navrhovateľa nie je možné hodnotiť inak ako hrubo nečestné, odporujúce pravidlám dobrých mravov a obchádzajúce zákon o ochrane spotrebiteľa vo svojom dôsledku popierajúce právo spotrebiteľa na pravdivé informácie, v tak závažnej otázke ako je cena úveru. S poukazom na uvedené zavádzanie spotrebiteľa bol toho názoru, že navrhovateľ nemá nárok na žiadne úroky z úveru ani poplatky z úveru, resp., že súd nemôže takýmto nárokom poskytnúť súdnu ochranu, pretože tieto nároky žalobcu sú v rozpore so zásadou dobrých mravov, resp. so zásadou poctivého obchodného styku. Odporca podľa karty klienta vrátil navrhovateľovi už sumu 2.562,10 Eur oproti požičanej sume 1.950,58 Eur. S poukazom na uvedené, keďže odporca navrhovateľovi je povinný vrátiť len to, čo si požičal, je potrebné žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 23.09.2014 oznámil vstup do konania vedľajší účastník: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 10.11.2014 oznámil vedľajší účastník Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, že vystupuje z konania v nadväznosti na podanie odporkyne zo dňa 09.09.2014.

Z výpovede odporkyne súd zistil, že pôvodný úver 1.500 Eur splácala po 80,37 Eur, uhradila asi 1.875 Eur, splácala ho asi dva roky a potom jej bola na základe revolvingu poskytnutá suma nevedela uviesť aká. Nevedela uviesť, akú sumu vlastne uhradila. Pri uzatváraní zmluvy uviedla, že nevie, čo všetko bolo v zmluve, pretože tam boli prázdne kolónky, pri uzavretí revolvingu podpísala doklady, ktoré neboli celkom úplné. S návrhom nesúhlasí, pretože by mala vrátiť duplom toľko, koľko dostala. Namietala výšku úrokov, pretože nezodpovedá výške úrokov poskytovaných bankami v tom období a to zistila až neskôr, nie po podpise zmluvy. Výška úrokov bola síce uvedená v zmluve, ale potrebovala peniaze narýchlo a bola nútená prijať úver za takýchto podmienok. V tom čase bola dôchodkyňa a banka by jej úver neposkytla.

Po vykonaní dokazovania súd dospel k takémuto právnomu záveru:

Podľa ust. §1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Zz o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.11.2011 /ďalej zákon/, Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. §2 zákona, Na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

Podľa ust. §9 ods. 1 zákona, (1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 11 ods. 1,2 zákona 1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. (2) Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi konania bol založený záväzkový vzťah týkajúci sa poskytnutia úveru, ktorý sa mal spravovať obchodnými podmienkami a obchodným zákonníkom.

V prejednávanej veci vznikol záväzok odporcu zo zmluvy o revolvingovom úvere uzatvorenej podľa ust. §497 ObchZ, ktorá je podľa ustanovení §261 ods. 6 ObchZ tzv. absolútnym obchodom, ktorý sa riadi bez ohľadu na povahu účastníkov ustanoveniami časti tretej ObchZ. Aj napriek svojej povahy výlučného obchodného záväzku je však zmluva o úvere s ohľadom na skutočnosť, že dlžník ako jedna zo strán tejto zmluvy nebol podnikateľom, zmluvou spotrebiteľskou v zmysle §52 a nasl. OZ.

Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ust. §52 (znenie v čase uzavretia zmluvy). Vychádzajúc z tohto ustanovenia spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa §55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z. z. Tento právny predpis v ust. §1 ods. 2 definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Osoba veriteľa ako aj spotrebiteľa je definovaná v ust. §2 zákona. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý navrhovateľom túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré odporca ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Navrhovateľ mal v predmete svojej činnosti poskytovať úverov (výpis z obchodného registra) a nebolo preukázané, aby úver poskytol odporcovi za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania.

V zmysle zmluvných dojednaní účastníkov bol odporca povinný splatiť úver 1.500 Eur formou 42 mesačných splátok vo výške 80,37 Eur, čo predstavuje cenu úveru 3.375,54 Eur, pričom vychádzajúc z oznámenia veriteľa o schválení úveru prvá splátka bola splatná 24.09.2010 a posledná dňa 24.02.2014.

Súd posudzoval jednotlivé zmluvné podmienky dohodnuté v zmluve, ohľadne ktorých si navrhovateľ uplatnil nárok a to výšku zmluvnej odmeny pri úvere a pri revolvingu, výšku úrokovej sadzby úveru 70,01% ročne a ročnú úrokovú sadzbu revolvingu 76,21%, ktorá bola uplatnená.

Podľa ust. §53 ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy 17.08.2010, (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Súd nárok navrhovateľa na zmluvnú odmenu pri úvere 1.875,54 Eur a pri revolvingu 1.138,04 Eur vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Je síce pravdou, že banky za poskytnutie úveru môžu dohodnúť odplatu vo forme úroku, avšak jeho výška musí byť primeraná výške úveru a dobe, na ktorú sa zmluva uzatvára.

Pri poskytnutí úveru 1.500 Eur mal odporca uhradiť navrhovateľovi sumu 3.375,54 Eur, teda rozdiel predstavuje sumu 1.875,54 Eur, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje odplatu 125%. Zároveň však v zmluve bola dohodnutá výška ročnej úrokovej sadzby iba 70,01% nie 125%.

Pri poskytnutí revolvingu 790,84 Eur mal odporca uhradiť navrhovateľovi sumu 1.928,88 Eur, teda rozdiel predstavuje sumu 1.138,04 Eur, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje odplatu 143%. Zároveň však v zmluve bola dohodnutá výška ročnej úrokovej sadzby iba 76,21% nie 143%.

Podľa zistenia súdu, v čase uzavretia zmluvy boli úrokové sadzby uplatňované bankami pri spotrebiteľských a ostatných úveroch od 1 do 5 rokov pre domácnosti vo výške priemerne 12,71% ročne.

Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ si uplatnil nárok na odmenu vo výške 125% poskytnutého úveru a úroky vo výške 70,01% ročne, a pri revolvingu nárok na odmenu 143% poskytnutého úveru a úroky vo výške 76,21% ročne, teda mnohonásobne viac ako banky pri úveroch pre fyzické osoby v rovnakom období, potom úroky podstatne prevyšovali obvyklé úroky požadované bankami, preto sú v rozpore s dobrými mravmi a teda v zmysle ust. §39 Občianskeho zákonníka neplatné.

Súd dospel k záveru, že v danom prípade sa síce jednalo o dohodu o cene plnenia avšak tieto podmienky neboli individuálne dojednané. Spotrebiteľ síce mal možnosť sa s nimi oboznámiť pred podpisom zmluvy, avšak nemohol ovplyvniť ich obsah. Spotrebiteľ uzatvára zmluvu často vo finančnej tiesni a práve táto nepriaznivá finančná situácia ho núti uzatvoriť zmluvu s podmienkami, ktorú by za iných okolností neuzatvoril. Podmienky zmluvy sú vopred dané a spotrebiteľ ak chce dostať peniaze, musí s podmienkami súhlasiť, inak nedôjde k uzavretiu zmluvy. Navrhovateľ nepreukázal, že odporca mohol ovplyvniť obsah zmluvy, preto sa má za to, že ak dodávateľ teda navrhovateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd vyhodnotil dohodu o výške zmluvnej odmeny ako neplatnú, vznikol navrhovateľovi nárok iba na vrátenie toho, čo skutočne poskytol.

Z karty klienta mal súd za preukázané, že navrhovateľ poskytol odporcovi dňa 17.08.2010 úver 1.500 Eur, z tejto sumy bola odporcovi vyplatená suma 1.271,82 Eur. Dňa 30.08.2012 navrhovateľ poskytol odporcovi revolving 790,84 Eur, z tejto sumy bola odporcovi vyplatená suma 678,76 Eur. Spolu bola odporcovi vyplatená suma 1.950,58 Eur. Z vyplatenej sumy odporca uhradil celkom sumu 2.562,10 Eur, z čoho vyplýva, že odporkyňa vrátila - uhradila navrhovateľovi viac, ako bol jeho oprávnený nárok.

Na základe uvedeného teda súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol nielen čo do uplatnenej istiny ale aj do príslušenstva.

Vzhľadom na rozhodnutie súdu vyhlásené na pojednávaní dňa 25.11.2014, súd neprihliadal na podanie navrhovateľa - čiastočné späťvzatie návrhu doručené faxom dňa 25.11.2014, nakoľko bolo vzhľadom na výrok rozhodnutia súdu bezpredmetné ako aj z dôvodu, že do súdneho spisu bolo doručené až po vykonanom pojednávaní a iba formou faxu dňa 25.11.2014.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. §142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd priznáva náhradu trov konania potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odporkyňa bola v konaní úspešná, náhradu trov konania si neuplatnila, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Čo sa týka trov konania uplatnených vedľajším účastníkom Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ a Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, v zmysle ust. §93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Postavenie vedľajšieho účastníka je charakterizované rovnakými procesnými právami a povinnosťami ako účastníka, na strane ktorého sa pripojil alebo na strane ktorého vystupuje. V zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdom. Z uvedeného dôvodu toto právo dopadá aj na vedľajšieho účastníka, ktorý sa môže nechať v konaní zastúpiť. Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľov presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení, súd sa zaoberal tým, či ak sa združenie zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa a následne sa nechá zastúpiť právnym zástupcom, či takého trovy boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Zákonná úprava priznáva združeniam, ktoré majú predmet činnosti ochranu spotrebiteľa, osobitné práva a povinnosti (§25 z. č. 250/2007 Zz). Priznanie týchto oprávnení, vzhľadom na ich obsah odlišuje takýto typ združenia od obyčajných združení, ktoré vznikli na základe realizácie združovacieho práva a pripodobňuje ich postavenie takým subjektom, ako sú napríklad odborová organizácia a pod. Teda subjektom, u ktorých vzhľadom na ich zameranie sa predpokladá odborné a personálne vybavenie na vykonávanie ich činnosti.

Súd v danom prípade dospel k záveru, že vychádzajúc z cieľov združenia, má byť samotné združenie dostatočne odborne a personálne vybavené na zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdom a to bez potreby jeho zastúpenia advokátom na základe udelenej plnej moci. Nakoľko sa združenie nechalo zastúpiť advokátom, potom náklady s tým spojené nemajú charakter účelnosti tak, ako to vyžaduje §142 OSP.

Z uvedeného dôvodu súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania spočívajúcich v náhrade trov právneho zastúpenia, nepriznal.

Čo sa týka trov konania spočívajúcich v náhrade trov právneho zastúpenia právneho zástupcu odporcu JUDr. Mikluša, v danom prípade súd konštatuje, že keď oznámilo vstup do konania združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom, bolo zastúpené uvedeným právnym zástupcom. Následne mu bola udelená plná moc samotnou odporkyňou. V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 18.09.2014 si však zástupca uplatnil náhradu trov konania v prospech vedľajšieho účastníka, ktorého zastupuje, pričom však vyjadrenie bolo podané jeho osobou ako zástupcom odporcu. Z uvedeného súdu nebolo zrejmé, koho právny zástupca v konaní zastupuje a vlastne v prospech koho žiada priznať náhradu trov konania. V každom prípade však súd mal za to, že právna pomoc advokátov by mala byť klientom poskytovaná individuálne na základe osobného kontaktu a vzájomnej spolupráce a nie iba na základe telefonického kontaktu bez toho, aby sa právny zástupca vôbec dostavil na súdom nariadené pojednávanie. Takáto

pomoc právneho zástupcu sa javí výlučne ako účelová s cieľom vyťažiť na trovách konania finančný prospech. Z uvedeného dôvodu súd nepriznal odporcovi náhradu trov konania spočívajúcu v náhrade trov právneho zastúpenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku ďalej OSP/ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§205 ods. 1 OSP/.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť v zmysle ust. §205 ods. 2 OSP len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v §221 ods. 1 OSP,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a OSP/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona /§251 ods. 1 OSP/.